

4. postna nedelja C

*Iskál sem Gospoda in me je uslišal,
vseh mojih strahov me je rešil. (Ps 34,5)*

Prvo berilo

Józue 5,9-12

Tiste dni je Gospod rekel Józuetu: "Danes sem z vas izbrisal egiptovsko sramoto." Zato se ta kraj imenuje Gilgál do tega dne. Izraelovi sinovi so šotorili v Gilgálu in štirinajsti dan prvega meseca zvečer obhajali pasho na jêrhonski planjavi. Na dan po pashi pa so še istega dne že jedli od pridelkov dežele: nekvašeni kruh in praženo zrnje. Naslednji dan je mana prenehala, ker so že jedli od pridelkov dežele. Izraelovim sinovom mana ni bila več dana in tisto leto so se hranili s pridelki kánaanske dežele.

Drugo berilo

2 Korinčanom 5,17-21

Bratje in sestre, če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo. Vse je od Boga, ki nas je po Kristusu spravil s seboj, nam pa nalóžil službo sprave. Bog je namreč v Kristusu spravil svet s seboj, tako da ljudem ni zaračunal njihovih prestopkov, nam pa je zaupal besedo sprave. V Kristusovem imenu smo torej poslani, kakor če bi Bog opominjal po nas; v Kristusovem imenu vas prosimo, spravite se z Bogom. Iz njega, ki ni poznal greha, je za nas narédil greh, da bi mi postali Božja pravičnost v njem.

Evangelij

Luka 15,1-3.11-32

Tisti čas so se Jezusu približevali vsi cestnarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: "Ta sprejema grešnike in jé z njimi." Tedaj jim je povedal tole priliko: "Neki človek je imel dva sina. Mlajši med njima je rekel očetu: 'Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!' In razdelil jima je imetje.

Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. Šel je vase in dejal: 'Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.'

In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmili; priteklo je, ga objel in poljubil. Sin mu je rekel: 'Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.' Oče pa je naročil svojim služabnikom: 'Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! Pripeljite pitano tele in ga zakôljite ter jejmo ga, se veselimo! Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.' In začeli so se veseliti.

Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: 'Kaj pa to pomeni?' Ta mu je rekel: 'Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker se mu je zdrav vrnil.' Razjézil se je in ni hôtel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in mu prigovarjal. On pa je očetu odgovóril: 'Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi še nikoli nisi dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami potratil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.' On pa je rekel: 'Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. Vzradostiti in poveseliti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel, ker je bil izgubljen in je najden.'"

V razmislek

Uvodni stavek današnje liturgije se začne z besedami "Veseli se Jeruzalem!". Iz latinskega pomena tega stavka izhaja ime današnje nedelje "Laetare". Danes imamo vse razloge za poziv k veselju: po eni strani smo že prešli polovico velikonočnega postnega časa, po drugi strani pa govorijo današnji svetopisemski odlomki predvsem o ljubeči Božji naklonjenosti v zgodovini odrešenja. Medtem ko nam Stara zaveza govori o zaključku izraelske zgodbe o osvoboditvi in novozavezo berilo izpostavi Božje dejanje sprave s smrtjo na križu, se opis Božje ljubeče naklonjenosti zaključí s pripovedjo o usmiljenem očetu.

Vsebina prilike o sinu, ki zahteva od očeta svoj delež premoženja, ki ga v daljni deželi zapravi in se nato vrne domov skesan in sestradan, je dobro poznana. Če bolje pogledamo, ni skesani niti malo simpatičen. Njegova vest se zbudi šele ko je lačen. Prav tako je odziv starejšega čisto človeški in kdo od nas ne bi v tej situaciji podobno odreagirala?

Vsekakor pa je očitno to, da sta oba sinova – vsak na svoj način – postala kriva in potrebujeta očetovo odpuščanje. Pogoj za odpuščanje je vsekakor priznanje krivde. To priznanje slišimo od mlajšega sina, če pa starejši spozna svojo krivdo, pa v priliki ni povedano.

Priznanje krivde se ljudem upira, danes morda bolj kot kadarkoli prej. Danes gojimo umetnost prikrievanja, zanikanja naše odgovornosti, samopomilovanja in vedno znova iščemo nove izgovore v zvezi s temnimi stranmi naše osebne in družbene zgodovine. V nasprotju s tem krščanstvo vseskozi poudarja človeško vpletenost v krivdo – ne da bi želelo zanikati dragocena spoznanja različnih psiholoških šol; krivi postanemo s tem, kar naredimo, vendar tudi s tem, kar ne naredimo, ker dopustimo, da se dogodi drugim, s čimer smo vpleteni ne samo v osebne, temveč tudi v družbene odnose krivde! Povabilo, da priznamo krivdo pred Bogom, nikakor ni povezano z nesvobodo, ravno nasprotno. Krščanstvo, ki oznanja krivdo in nujnost spreobrnitve, šele reši človeško svobodo! Krščanstvo namreč jemlje človeka kot bitje, ki ima svobodno voljo, z vso resnostjo. Medtem pa je danes biti človek vse prepogosto zreducirano zgolj na človeški obstoj, ki je ujet v različne biološke, gospodarske in družbene omejitve, zato se s sklicevanjem na te omejitve lahko distanciramo od kakršnekoli lastne odgovornosti.

Velikonočni postni čas je predvsem "čas učenja v veri", ki nam na različne načine približa osnovno sporočilo "Bog je neskončno dober!" Če se spomnimo, kdaj smo to osebno izkusili, lahko gremo korak za korakom pogumno naprej navkljub zavedanju naše omejenosti in dovzetnosti za krivdo.